

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgard): Det er naturligvis ikke kommet helt overraskende for regeringen, at de mange lovforslag, der tager sigte på at begrænse stigningen i de offentlige udgifter, ikke er blevet modtaget med jubel. Vi havde faktisk ikke ventet det, og forhandlingerne her i dag ved første behandling af dette lovforslag har fået nøjagtigt det forløb, jeg havde regnet med.

Jeg vil gerne give to kommentarer til de betragtninger, som er fremsat. For det første: naturligvis kan arbejdsgiverne og LO ikke i deres indbyrdes forhandlinger, heller ikke i sagkyndige udvalg, forpligtede statskassen, og de kan slet ikke gøre det for evigt. At lysten er til stede, tvivler jeg ikke på, det har jeg såmænd mange lejligheder til at iagttage, men det kan altså ikke lade sig gøre.

I foråret besluttede tinget i overensstemmelse med dette synspunkt og i fuld enighed — både hr. Erling Dinesen og hr. Arne Larsen deltog — at fordoble arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen, som jo er et led i de samme aftaler, som de to ærede ordførere nu henviser til. Den forøgelse af medlemskontingenterne, der nu er tale om, på 10-15 pct., er ikke en indgriben i mere sakrosankte rettigheder end det, der skete i foråret.

Hr. Erling Dinesen var som sagt med til at gennemføre denne forhøjelse. Hvis hr. Erling Dinesen var gået imod i foråret, da det drejede sig om arbejdsgiverbidraget, ville jeg synes, han havde indtaget en forkert holdning, men det havde dog i så fald i det mindste været muligt at tage hans forargelse her i dag alvorligt. Det er det ikke nu.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at der sker stadige standardforbedringer inden for arbejdsløshedsforsikringsområdet. Reguleringen af dagpengen efter indkomst i stedet for efter pristal er udtryk for en løbende standardforbedring. Den forhøjelse af dagpengemaximum, vi gennemførte i foråret, er en standardforbedring. Deltidsforsikringen er også en standardforbedring, og flere standardforbedringer kunne der peges på. Det er velbegrundet, når et spareprogram udarbejdes, at kaste blikket på ordninger, som i de senere år er blevet mærkbart forbedret.

Jeg vil gerne til dette knytte den be-

mærkning specielt rettet til hr. Erling Dinesen, at disse standardforbedringer fører til øgede statsudgifter. Det er ikke procentregning, der her er brug for, men en konstatering af det faktum, at de stadige standardforbedringer, jeg har peget på, fører til øgede statsudgifter.

Jeg har faktisk ikke fantasi til at forestille mig, at en kontingentforhøjelse på 1-1½ øre i timen skulle findes urimelig af dem, der er medlemmer af verdens bedste arbejdsløshedsforsikring, for det er jo det, vi har her i landet.

Erling Dinesen: Jeg kan til nød forstå, at hr. Robert Christensen og hr. Erik Hansen (Ålborg amt) plumpede i lige til halsen med at tale om arbejdsgiverbidraget, der blev forhøjet i foråret, men jeg har unægtelig svært ved at forstå, at arbejdsministeren plumpede i til helt op over ørene i dette spørgsmål. Hvad var baggrunden for det, der skete i foråret? Det var et forslag fra arbejdsministeren om en forhøjelse af arbejdsgiverbidraget, og i bemærkningerne til det forslag, som arbejdsministeren sendte til udvalget, skrev han, at den seneste forhøjelse af arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen skete ved lov nr. 159 af 13. april 1960, altså for 10 år siden, da arbejdsgiverbidraget blev forhøjet fra 38 kr. til 45 kr. årlig pr. ulykkesforsikret helårsarbejder. Arbejdsgiverbidraget var således ikke blevet reguleret i de sidste 10 år, i hvilken periode udgifterne til dagpenge næsten er firdoblet og det offentliges andel i udgifterne steget fra 25 pct. til 75 pct.

Man kan da ikke påberåbe sig i den sag, det her drejer sig om, at man endelig efter 10 års forløb fandt ud af, at arbejdsgiverbidraget skal reguleres i overensstemmelse med den udvikling, der har været, og så komme og drage det ind i debatten om det, der foregår her nu, når man automatisk siden 1967, da man fastsatte et bestemt udgangspunkt, har reguleret såvel satser som bidrag til arbejdsløshedsforsikringen. Jeg synes, det er helt urimeligt og ubegribeligt, at man drager dette ind i diskussionen.

Som sagt, det er ikke noget forslag fra folketingsudvalget. I det udvalg, der har været nedsat, hvor arbejdere og arbejdsgivere, men også arbejdsministeriet har været repræsenteret, var man enig om, at denne